

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

65. aastakäik

11. aprill 2022

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2022/C 158/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2022/C 158/02	Kohtuasi C-526/21 P: Antonius Maria Vervloeti ja Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulderi 24. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 25. juuni 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-211/21: Vervloet ja Vervloet-Mulder <i>versus</i> AREB	2
2022/C 158/03	Kohtuasi C-721/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. novembril 2021 – Eco Advocacy CLG <i>versus</i> An Bord Pleanála	2
2022/C 158/04	Kohtuasi C-825/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Belgia) 23. detsembril 2021 – UP <i>versus</i> Centre public d'action sociale de Liège	3
2022/C 158/05	Kohtuasi C-6/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poola) 4. jaanuaril 2022 – M.B., U.B., M.B. <i>versus</i> X S.A.	4
2022/C 158/06	Kohtuasi C-9/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 5. jaanuaril 2022 – NJ, OZ <i>versus</i> An Bord Pleanála, Iirimaa, Attorney General	5
2022/C 158/07	Kohtuasi C-24/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland, Haarlemi kohtumaja (Madalmaad) 11. jaanuaril 2022 – PR P ja BV <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	6

2022/C 158/08	Kohtuasi C-52/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 26. jaanuaril 2022 – BF <i>versus</i> Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau	6
2022/C 158/09	Kohtuasi C-80/22: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Bologna (Itaalia) 7. veebruaril 2022 – BU <i>versus</i> Ministero dell’Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l’Immigrazione – Unità Dublino	7
Üldkohus		
2022/C 158/10	Kohtuasi T-31/22: 11. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Perez Lopes Pargana Calado <i>versus</i> Euroopa Kohus	9
2022/C 158/11	Kohtuasi T-53/22: 28. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Collard <i>versus</i> parlament ja ID	10
2022/C 158/12	Kohtuasi T-54/22: 28. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Rivière <i>versus</i> parlament ja ID	10
2022/C 158/13	Kohtuasi T-56/22: 26. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Ühendkuningriik <i>versus</i> komisjon	11
2022/C 158/14	Kohtuasi T-85/22: 16. veebruaril 2022 esitatud hagi – Korporaciya „Masternet“ <i>versus</i> EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)	11
2022/C 158/15	Kohtuasi T-104/22: 25. veebruaril 2022 esitatud hagi – Ungari <i>versus</i> Euroopa Komisjon	12
2022/C 158/16	Kohtuasi T-109/22: 28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Schneider <i>versus</i> EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)	13
2022/C 158/17	Kohtuasi T-110/22: 28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Kremer <i>versus</i> komisjon	14
2022/C 158/18	Kohtuasi T-111/22: 28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Baert <i>versus</i> komisjon	15

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2022/C 158/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 148, 4.4.2022

Eelmised väljaanded

ELT C 138, 28.3.2022

ELT C 128, 21.3.2022

ELT C 119, 14.3.2022

ELT C 109, 7.3.2022

ELT C 95, 28.2.2022

ELT C 84, 21.2.2022

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Antonius Maria Vervloeti ja Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulderi 24. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 25. juuni 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-211/21: Vervloet ja Vervloet-Mulder versus AREB

(Kohtuasi C-526/21 P)

(2022/C 158/02)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellandid: Antonius Maria Vervloet, Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder (esindaja: Advokaat P. Van der Veld)

Teine menetlusosaline: Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB)

Euroopa Kohus (kaheksas koda) tunnistab 1. märtsi 2022. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse ilmselgelt vastuvõetamatuks ja otsustab jätta Antonius Maria Vervloeti ja Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulderi kohtukulud nende endi kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. novembril 2021 – Eco Advocacy CLG versus An Bord Pleanála

(Kohtuasi C-721/21)

(2022/C 158/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Eco Advocacy CLG

Vastustaja: An Bord Pleanála

Menetlusosaline: Keegan Land Holdings

Amici curiae: An Taisce – The National Trust for Ireland, ClientEarth AISBL

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õiguse esimuslikkuse üldpõhimõttest ja/või heauskse koostöö üldpõhimõttest tuleneb, et kui isik kas üldiselt või konkreetselt keskkonnaõiguse kontekstis vaidlustab kohtus haldusakti kehtivuse, viidates otseselt või kaudselt teatavale liidu õigusaktile, kuid ei täpsusta, milliseid selle õigusakti sätteid on rikutud või ei viita konkreetsetele tõlgendusele, peab liikmesriigi kohus, kelle poole on pöördunud, selle kaebuse läbi vaatama või võib seda teha, olenemata mis tahes riigisisest menetlusnormist, mille kohaselt peab menetluspoole kirjalikes seisukohtades olema viidatud asjaomastele konkreetsetele rikkumistele?

2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleneb keskkonnamõju hindamise direktiivi 2011/92⁽¹⁾ artikli 4 lõigetest 2, 3, 4 ja/või 5 ja/või III lisast ja/või sellest direktiivist koostoimes õiguskindluse põhimõttega ja hea halduse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, et kui pädev ametiasutus otsustab jätta arenduse heakskiitmise taotluse suhtes keskkonnamõju hindamise menetluse läbi viimata, tuleb sõnaselgelt, eraldi ja/või konkreetselt selgitada, millistes dokumentides täpselt on näidatud pädeva ametiasutuse põhjendused?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleneb keskkonnamõju hindamise direktiivi 2011/92 artikli 4 lõigetest 2, 3, 4 ja/või 5 ja/või III lisast ja/või sellest direktiivist koostoimes õiguskindluse põhimõttega ja hea halduse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, et kui pädev ametiasutus otsustab jätta arenduse heakskiitmise taotluse suhtes keskkonnamõju hindamise menetluse läbi viimata, kehtib kohustus sõnaselgelt esitada kaalutlused vastavalt keskkonnamõju hindamise direktiivi III lisa kõikidele konkreetsetele punktidele ja alapunktidele, niivõrd kui need punktid ja alapunktid on seoses selle arendusega potentsiaalselt olulised?
4. Kas direktiivi 92/43/EMÜ⁽²⁾ artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kohaldades põhimõtet, mille kohaselt ei ole selle kindlaksmääramiseks, kas edaspidi on vaja asjakohaselt hinnata kava või projekti tagajärgede mõju asjaomasele alale, sõelumisetapis asjakohane võtta arvesse meetmeid, mille eesmärk on hoida ära või vähendada selle kava või projekti kahjulikke tagajärgi sellele alale, on liikmesriigi pädeval ametiasutusel õigus võtta arvesse selle kava või projekti aspekte, millega kaasneb saasteainete kõrvaldamine, mille tulemusel võivad väheneda kahjulikud tagajärjed Euroopa alale, ka kõigest sellepärast, et need aspektid ei ole ette nähtud leevendusmeetmeteks, isegi kui neil on niisugused tagajärjed, ja et need oleksid olnud võetud kavva standardsete aspektidena olenemata nende mõjust asjaomasele Euroopa alale?
5. Kas direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriigi pädev ametiasutus on – olenemata ekspertorganite poolt hindamise etapis väljendatud küsimustest või muredest – veendunud, et asjakohast mõjuhindamist ei ole vaja, peab ta avaldama sõnaselge ja üksikasjaliku põhjenduse, mis võimaldab hajutada kõik mõistlikud teaduslikud kahtlused seoses kavandatavate ehitustööde tagajärgedega asjaomasele Euroopa alale ning mis sõnaselgelt ja üksikhaaval kummutab kõik avalikus arutelus selle kohta väljendatud kahtlused?
6. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleneb elupaikade direktiivi artikli 6 lõikest 3 ja/või sellest direktiivist koostoimes õiguskindluse põhimõttega ja hea halduse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, et kui pädev ametiasutus otsustab jätta arenduse heakskiitmise taotluse suhtes asjakohase mõjuhindamise läbi viimata, tuleb sõnaselgelt, eraldi ja/või konkreetselt selgitada, millistes dokumentides täpselt on näidatud pädeva ametiasutuse põhjendused?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL, teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (ELT 1992, L 206, lk 7; ELT erivaljaanne 15/02, lk 102).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Belgia) 23. detsembril 2021 – UP versus Centre public d'action sociale de Liège

(Kohtuasi C-825/21)

(2022/C 158/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UP

Vastustaja: Centre public d'action sociale de Liège

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel⁽¹⁾ artiklitega 6 ja 8 on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt riigis viibimise õiguse andva loa väljastamine ajaks, mil vaadatakse läbi meditsiinilistel põhjustel esitatud elamisloa taotlust, mis on tunnustatud vastuvõetavaks eespool täpsustatud kriteeriumide alusel, tähendab, et kolmanda riigi kodanikul on õigus nimetatud taotluse läbivaatamise aja jooksul riigi territooriumil viibida, kuigi ajutiselt ja ebakindlalt, ning et sellise loa väljastamine tähendab, et varem varjupaigamenetluse raames tehtud tagasisaatmisotsus, mis on selle loaga vastuolus, loetakse vaikimisi tagasivõetuks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poola) 4. jaanuaril 2022 – M.B., U.B., M.B. versus X S.A.

(Kohtuasi C-6/22)

(2022/C 158/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: M.B., U.B., M.B.

Kostja: X S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ – pidades silma selle eesmärgi, milleks on tarbija kaitsmine ebaõiglaste tingimuste eest ettevõtjatega sõlmitavates lepingutes – on õiguspärane tõlgendada nii, et kui kohus tunnistab kõnealuse direktiivi alusel lepingu kehtetuks, lõppeb direktiivi kohaldamine ja ka tarbija kaitse ning seega tuleb tarbija ja ettevõtja vahelist vaidlust reguleerivaid norme otsida kehtetu lepingu täitmisele kohaldatava liikmesriigi lepinguõiguse sätetest?
2. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ artiklite 6 ja 7 kontekstis tuleb kohtul – kui kohus kinnitab, et lepingutingimus on lubamatu ja leping ei saa pärast selle tingimuse kõrvaldamist edasi kehtida, puudub poolte nõusolek täita tekkinud lünk poolte tahte vastavate sätetega ning puuduvad dispositiivsed sätted (poolte kokkuleppe puudumise korral lepingule vahetult kohaldatavad) – leping kehtetuks tunnistada, täites kohtult lepingu kehtetuks tunnistamist taotleva tarbija tahet, või on kohus kohustatud omal algatusel uurima, kuigi pooled seda ei nõua, tarbija majanduslikku olukorda, et teha kindlaks, kas lepingu kehtetuks tunnistamine ei too tarbija jaoks kaasa eriti ebasoodsaid tagajärgi?
3. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikkel 6 võimaldab tõlgendust, mille kohaselt – kui kohus jõuab järeldusele, et lepingu kehtetuks tunnistamine oleks tarbijale eriti ebasoodne, ja hoolimata poolte pingutusest ei jõua nad lepingu täitmises kokkuleppele – võib kohus, pidades silmas tarbija objektiivselt mõistetavat hüve, täita lepingusse pärast ebaõiglaste tingimuste eemaldamist tekkinud lünga mitte liikmesriigi õiguse dispositiivsete sätetega tähenduses, millele on osutatud Euroopa Kohtu otsuses C-260/18, ehk sätetega, mis on vahetult kohaldatavad lepingu lünkadele, vaid liikmesriigi õiguse konkreetsete sätetega, mida saab kõnealuse lepingu suhtes kohaldada ainult vajaduse järgi või analoogia alusel ja mis kajastavad liikmesriigi lepinguõiguses kehtivat normi?

⁽¹⁾ ELT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 5. jaanuaril 2022 – NJ, OZ versus An Bord Pleanála, Iirimaa, Attorney General

(Kohtuasi C-9/22)

(2022/C 158/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: NJ, OZ

Vastustajad: An Bord Pleanála, Iirimaa, Attorney General

Huvitatud isik: DBTR-SCR1 Fund a Sub Fund of TWTC Multi-Family ICAV

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2001/42/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktist a tulenevalt hõlmab mõiste „kavad ja programmid [...] ja nende mis tahes muudatused[,] mille koostab ja/või võtab vastu riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi asutus“, niisugust kava või programmi, mille on ühiselt koostanud ja/või vastu võtnud kohaliku tasandi asutus ja erasektoris kuuluv arendaja kui selle kohaliku tasandi asutuse omandis olevate maadega piirnevate maade omanik?
2. Kas direktiivi 2001/42/EÜ artikli 2 punktist a tulenevalt hõlmab mõiste „kavad ja programmid [...] ja nende mis tahes muudatused[,] [...] mida nõutakse siseriiklike õigusnormidega“, niisugust kava või programmi, mis on sõnaselgelt ette nähtud seadusest tulenevas kohaliku omavalitsusasutuse (poolt seadusandliku sätte alusel kehtestatud) üldplaneeringus, kas üleüldse või juhul, kui selles üldplaneeringus on märgitud, et kohalik omavalitsusasutus „koostab piirkonnaspetsiifilised suunised strateegiliste arendatavate ja uuendatavate alade [...] kohta, kasutades selleks asjakohaste vahenditena kohalikke planeeringuid, [...] skemaatilisi üldkavasid ja kohalikke keskkonnakavasid“?
3. Kas direktiivi 2001/42/EÜ artikli 3 lõike 2 punktist a tulenevalt hõlmab mõiste „kava[d] ja programmi[d] [...][,] mis on koostatud põllumajanduse, metsanduse, kalanduse, energeetika, tööstuse, veonduse, jäätmehoolduse, veemajanduse, telekommunikatsiooni, turismi, asulaplaneerimise või maakasutuse valdkonnas ja millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, mis on loetletud direktiivi 85/337/EMÜ⁽²⁾ I ja II lisas“, niisugust kava või programmi, mis ei ole ise siduv, kuid on sõnaselgelt ette nähtud seadusest tulenevas siduvas üldplaneeringus, või milles on välja pakutud või ette nähtud sisuliselt muuta sellist kava, mis pidi ise läbima keskkonnamõju strateegilise hindamise?
4. Kas direktiivi 2011/92/EL⁽³⁾ artikli 2 lõikega 1 on vastuolus see, kui pädev ametiasutus võtab keskkonnamõju hindamise käigus arvesse valitsuse kohustuslikke poliitilisi suuniseid, sealhulgas niisuguseid, mis ei põhine üksnes keskkonnaalastel kriteeriumidel ja milles on teataval asjaoludel määratletud olukorrad, kus ei tohi loa andmist välistada?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT 2001, L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

⁽²⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT 1985, L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland, Haarlemi kohtumaja (Madalmaad)
11. jaanuaril 2022 – PR P ja BV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

(Kohtuasi C-24/22)

(2022/C 158/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Holland, Haarlemi kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PR P ja BV

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Eelotsuse küsimused

1. Kas KNi rubriiki 9403 tuleb tõlgendada nii, et erinevatest materjalidest koosnevad kasside kraapimispostid, mis on ettenähtud selleks, et need (elu)ruumides põrandale panna ja sinna jätta, et kassid saaksid nendel ronida, istuda ja lamada ning neid kraapida, ei kuulu sellesse rubriiki, kuna need on erinevat liiki komisjoni 28. novembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1229/2013 ⁽¹⁾ ja komisjoni 3. aprilli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 350/2014 ⁽²⁾ tähenduses? Kui on tegemist erineva liigiga, mis takistab klassifitseerimist KNi rubriiki 9403, mis seda erinevat liiki siis iseloomustab?
2. Kas esimesele küsimusele vastamine mõjutab komisjoni 28. novembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1229/2013 ja komisjoni 3. aprilli 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 350/2014 kehtivust?

⁽¹⁾ Komisjoni 28. novembri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1229/2013 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT 2013, L 322, lk 8).

⁽²⁾ Komisjoni 3. aprilli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 350/2014 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT 2014, L 104, lk 4).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 26. jaanuaril 2022 – BF versus
Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau**

(Kohtuasi C-52/22)

(2022/C 158/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BF

Vastustaja: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel,⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a ning artikli 6 lõiget 1 ja õiguskindluse, seniste eeliste säilitamise ja liidu õiguse tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised riigisisemed õigusnormid – nagu on kõne all põhikohtuasjas –, mille kohaselt korrigeeritakse pensioni, mida makstakse sellele ametnike rühmale, kellel oli õigus saada pensioni hiljemalt alates 1. detsembrist 2021 (kogupension 1965. aasta pensioniseaduse (Pensionsgesetz) alusel), esmakordselt alles alates pensioniõiguse tekkimise aastale järgneva teise kalendriaasta 1. jaanuarist, samal ajal kui pensioni, mida makstakse sellele ametnike rühmale, kellel oli või on õigus saada pensioni alles alates 1. jaanuarist 2022 (kogupension 1965. aasta pensioniseaduse alusel), korrigeeritakse juba alates pensioniõiguse tekkimise aastale järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Bologna (Itaalia) 7. veebruaril 2022 – BU versus Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

(Kohtuasi C-80/22)

(2022/C 158/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Bologna

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BU

Vastustaja: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

Eelotsuse küsimused

1. Millised õiguslikud tagajärjed on Euroopa Liidu õiguses ette nähtud juhul, kui tagasivõtmispalve esitanud riik on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta⁽¹⁾ määruse (EL) nr 604/2013 artikli 18 lõike 1 punkti b kohases tagasivõtmismenetluses rikkunud artiklis 4 ette nähtud teavitamiskohustust või sama määruse artiklis 5 ette nähtud kohustust korraldada taotlejaga isiklik vestlus, ning täpsemalt, kas määruse (EL) nr 604/2013 artikleid 4 ja 5 tuleb tõlgendada

- nii, et kui määruse artiklis 23 kirjeldatud olukorras isikule jäetakse artikli 4 lõikes 2 ette nähtud teabeleht andmata või temaga jäetakse sama määruse artiklis 5 ette nähtud isiklik vestlus korraldamata, muudab see juba iseenesest üleandmismeetme parandamatult õigusvastaseks, millest tulenevalt langeb vastutus rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest tagasivõtmispalve esitanud liikmesriigile,
- või nii, et üleandmismeetme õigusvastasus oleneb sellest, kas on väidetud ja tõendatud, et kui tagasivõtmispalve esitanud liikmesriigi asutus oleks määruse (EL) nr 604/2013 artiklites 4 ja 5 ette nähtud kohustused täitnud, oleks menetlusel olnud teistsugune tulemus,
- või nii, et välismaalasele, kelle üleandmist tagasivõtmispalve saanud liikmesriiki menetletakse, ei ole tagasivõtmispalve esitanud liikmesriigi ametiasutus mingil juhul kohustatud võimaldama teavitamis- ja kaasamistagatise, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 604/2013 artiklites 4 ja 5?

2. Kas Euroopa Liidu määruse (EL) nr 604/2013 artikli 27 lõiget 1 tuleb eraldi võttes või koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada

- nii, et sellest tuleneb kohustus võimaldada välismaalasele, kelle üleandmist tagasivõtmispalve saanud teise liikmesriiki menetletakse, määruse artiklites 4 ja 5 ette nähtud tagatised, kuna see on vajalik, et kaitsta õigust tõhusale õiguskaitsele üleandmisotsuse suhtes;

- kui vastus on jaatav, siis nii, et kui kohtule on määruse (EL) nr 604/2013 artikli 27 alusel esitatud üleandmismeetme tühistamise nõue, on sellel kohtul õigus hinnata sisuliselt otsust, millega palve saanud riigi ametiasutus on määruse III peatükis nimetatud vastutuskriteeriumide põhjal tunnistanud end taotleja esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse üle otsustamise eest vastutavaks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

ÜLDKOHUS

11. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Perez Lopes Pargana Calado versus Euroopa Kohus

(Kohtuasi T-31/22)

(2022/C 158/10)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Ana Teresa Perez Lopes Pargana Calado (Lissabon, Portugal) (esindaja: advokaat M. Marques Matias)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada, et käesoleva menetluse kontekstis hagejat puudutav otsus on põhjenduste puudumise tõttu tühine;
- asendada nimetatud otsus uue otsusega, milles on märgitud, kas hageja pakkumus on vastu võetud või mitte, ja kui ei ole, siis need põhjendused, mille alusel tema pakkumus tagasi lükati võrreldes teiste kandidaatide ja hanketeatega;
- vaadata otsus üle ja asendada see uue otsusega, millega hageja pakkumus vastu võetakse sarnastel tingimustel kui teiste pakkujate omad.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud võrdsuse põhimõtet, sest otsus ei ole teiste kandidaatidega võrreldes õiglane.
2. Teine väide, et rikkumisele ei saa õigusvastasuse tõttu tugineda.
3. Kolmas väide, mis puudutab Euroopa Kohtult saadud juhiseid poolelioleva tõlke lõpetamiseks.
4. Neljas väide, et esitatud dokumendid on nõuetele vastavad ja et nendega nõustumata jätmine ei ole kõrvaldamise alus.
5. Viies väide, et esitatud avaldus oleks tulnud toimikust eemaldada ja seda ei saa kandidaadi kahjuks lugeda, kuna see ei olnud osa nõutud dokumentidest.
6. Kuues väide, et on rikutud õigust olla ära kuulatud enne hankemenetlusest kõrvaldamise meetmete võtmist väidetava rikkumise alusel (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkt a).
7. Seitsmes väide, et on rikutud ametiasutuse kohustust oma otsuseid põhjendada (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkt c).

28. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Collard versus parlament ja ID**(Kohtuasi T-53/22)**

(2022/C 158/11)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Gilbert Collard (Vauvert, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Kuchukian)*Kostjad:* Euroopa Parlament ning Identiteedi ja Demokraatia fraktsioon (ID)**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada kaks otsust, esiteks 22. jaanuari 2022. aasta otsus ajutise peatamise kohta ja teiseks 25. jaanuari 2022. aasta otsus väljaarvamise kohta;
- peatada viivitamatult mõlema otsuse kehtivus.

Väited ja peamised argumendid

Nõuet tühistada esiteks Identiteedi ja Demokraatia fraktsiooni (ID) juhatuse 22. jaanuari 2022. aasta otsus, millega hageja liikmelisus selles fraktsioonis peatati kaheks kuuks, ning teiseks Identiteedi ja Demokraatia fraktsiooni 25. jaanuari 2022. aasta otsus, millega hageja arvati sellest fraktsioonist välja, põhjendab hageja väitega, et vormilisest küljest ei ole nende otsuste tegemisel järgitud elementaarseid distsiplinaarmenetluse nõudeid ja sisulisest küljest on need alusetud.

28. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Rivière versus parlament ja ID**(Kohtuasi T-54/22)**

(2022/C 158/12)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Jérôme Rivière (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Kuchukian)*Kostjad:* Euroopa Parlament ning Identiteedi ja Demokraatia fraktsioon (ID)**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada kaks otsust, esiteks 22. jaanuari 2022. aasta otsus ajutise peatamise kohta ja teiseks 25. jaanuari 2022. aasta otsus väljaarvamise kohta;
- peatada viivitamatult mõlema otsuse kehtivus.

Väited ja peamised argumendid

Nõuet tühistada esiteks Identiteedi ja Demokraatia fraktsiooni (ID) juhatuse 21. jaanuari 2022. aasta otsus, millega hageja liikmelisus selles fraktsioonis peatati kaheks kuuks, ning teiseks Identiteedi ja Demokraatia fraktsiooni 25. jaanuari 2022. aasta otsus, millega hageja arvati sellest fraktsioonist välja, põhjendab hageja väitega, et vormilisest küljest ei ole nende otsuste tegemisel järgitud elementaarseid distsiplinaarmenetluse nõudeid ja sisulisest küljest on need alusetud.

26. jaanuaril 2022 esitatud hagi – Ühendkuningriik versus komisjon**(Kohtuasi T-56/22)**

(2022/C 158/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: L. Baxter ja barrister T. Buley)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja rakendusotsus (EL) 2021/2019 ⁽¹⁾ osas, milles otsuse kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida hageja akrediteeritud makseasutused on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, sest esineb puudus aktiivse põllumajandustootjaga seotud ettevõtjate määratluses, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väide ja peamised argumendid

Hagiavalduse põhjendamiseks esitab hageja ühe väite, milles ta leiab, et kostja on valesti tõlgendanud määrus (EL) nr 1307/2013 ⁽²⁾ artikli 9 lõiget 2. Apellandi hinnangul puudutab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõige 2 ainult otsemakseid põllumajandustootjatele (nagu määratletud eespool nimetatud määruse artiklis 4), kes ise kasutavad asjaomast taristut või osutavad vastavaid teenuseid. Hageja on seisukohal, et kostja eksis, kuna:

- i. määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 sõnastus ja tähendus ei keela makse tegemist põllumajandustootjale pelgalt seetõttu, et mõni seotud ettevõtja tegeleb tegevusalal, mis on toodud selles artiklis asuvas negatiivses loetelus,
- ii. puudub eesmärgipärane või teleoloogiline alus tõlgenduseks, mille komisjon andis määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõikele 2 ja mis ei ole kooskõlas selle artikli eesmärgiga.

⁽¹⁾ ELT 2021, L 413, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

16. veebruaril 2022 esitatud hagi – Korporaciya „Masternet“ versus EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)**(Kohtuasi T-85/22)**

(2022/C 158/14)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: ZAO Korporaciya „Masternet“ (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat N. Bürglen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELI sõnamärk STAYER – ELI kaubamärk nr 9 498 395

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 16. detsembri 2021. aasta otsus asjas R 932/2021-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 15 rikkumine.

25. veebruaril 2022 esitatud hagi – Ungari versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-104/22)

(2022/C 158/15)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér ja G. Koós)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 14. detsembri 2021. aasta otsus, milles vaadatakse läbi vastuväited, mille Ungari esitas seoses dokumentidega tutvumise kordustaotlusega nr GESTDEM 2021/28 dokumentidega avalikult tutvumiseks.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon võimaldas vaidlustatud otsuses osaliselt tutvuda taotleja poolt nendega tutvumiseks taotletud dokumentidega, hoolimata sellest, et Ungari ametiasutused väitsid sõnaselgelt, et tuleb kohaldada määruse 1049/2001 (¹) artikli 4 lõikes 3 nimetatud otsustamisprotsessi kaitset käsitlevat erandit, ning komisjon oli sellega kuni selles konkreetses asjas kordustaotluse esitamiseni nõus.

Ungari valitsuse sisukoht on, et õiguse tõlgendus, mida komisjon vaidlustatud otsuses kohaldas, ei ole mitte ainult vastuolus tema senise praktika ja Euroopa Kohtus väljakujunenud kohtupraktikaga, vaid tekitab ka olulist kahju, võttes arvesse komisjoni ja liikmesriigi vastutavate ametiasutuste koostööd. Ungari valitsus rõhutab – lisaks sellele, et pooldab otsuse tegemist seoses rakenduskavade muutmisega liidu institutsioonide tasandil, viidates komisjoni nõusolekule, ning loeb määruse 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 nimetatud erandit kohaldatavaks ka sel alusel –, et käesoleva menetluse eripära on, et liikmesriigi otsus tehakse jagatud pädevuse raames tegelikult komisjoni tugeva kontrolli all. Formaalselt on küll tegemist liikmesriigi ametiasutuse otsusega, kuid komisjonil on selle üle selgelt täheldatav mõju, mistõttu on veelgi enam vastuvõetamatu, et selline otsus ei kuulu viidatud erandi kaitse alla. Määruse 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 nimetatud erandi eesmärk on kaitsta ka liikmesriigi ametiasutuste otsustusprotsessi.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

28. veebruaril 2022 esitatud hagi – *Schneider versus EUIPO – Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas (frutania)*

(Kohtuasi T-109/22)

(2022/C 158/16)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Markus Schneider (Bonn, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Bergermann ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Frutaria Comercial de Frutas y Hortalizas, SL (Zaragoza, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sinist värvi ELi kujutismärgi frutania taotlus – registreerimistaotlus nr 11 987 419

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 17. detsembri 2021. aasta otsus asjas R 1058/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Valesti on kohaldatud ja tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b.

28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Kremer versus komisjon**(Kohtuasi T-110/22)**

(2022/C 158/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Christiane Kremer (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid D. Grisay ja A. Ansay)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- võtta käesolev tühistamis- / lepinguvälise vastutuse hagiavaldus menetlusse;
- tunnistada see vastuvõetavaks ja seetõttu:
 - esimese võimalusena
 - tunnistada tühistamishagi põhjendatuks ning tühistada ametisse nimetava asutuse 24. veebruari 2022. aasta otsus käiguta jätmisest, kuna:
 - ametnike personalieeskirjade artikkel 77 ja VIII lisa artikkel 11, millel põhineb hagejale adresseeritud kindlaksmääramise arvamus, on õigusvastased;
 - jättes hagejale tema kindlaksmääramise otsuses pakkumata igasuguse nende pensioniõiguste hüvitamise, mida pädev Euroopa asutus ei võtnud arvesse, rikkus Euroopa Komisjon oma hoolitsemiskohustust;
 - jättes hagejale tema kindlaksmääramise otsuses pakkumata igasuguse nende pensioniõiguste hüvitamise, mida pädev Euroopa asutus ei võtnud arvesse, rikkus Euroopa Komisjon võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet;
 - ning saata toimik ametisse nimetavale asutusele, et ta määraks kindlaks hagejale hüvitatava summa;
 - teise võimalusena
 - tunnistada kahju hüvitamise hagi, mis põhineb alusetul rikastumisel, põhjendatuks, kuna hageja vaesus tema pensioniõiguste selle summa võrra, mis ta oli riiklikusse pensioniskeemi sisse maksnud ja mida liidu pädev asutus arvesse ei võtnud, mille tõttu omakorda toimus aga Euroopa Liidu pensioniskeemi rikastumine;
 - mõista komisjonilt kahesuguse rahalise kahju eest välja hüvitis, mis on kindlaks tehtud käesoleva hagiavalduse päeva seisuga ning mille kogusummaks on 55 401,07 eurot
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 77 lõige 1 ja personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 2 on õigusvastased. Hageja väidab, et eespool viidatud sätetes on ette nähtud, et ametnik peab tegema otsuse kanda oma riiklikus pensioniskeemis kogutud pensioniõigused üle Euroopa Liidu pensioniskeemi kümne aasta jooksul Euroopa Liidu institutsioonide teenistusse asumisest. Ametnik, kes ülekandmise on teinud, saab aga üksnes pensionile jäämise hetkest õigesti hinnata tema võimaliku ülekandmise ulatust, eelkõige kuna kehtib reegel, et pensionisumma on piiratud 70 %-ga. Hageja järeldeb sellest, et selle reegli tõttu esineb erinev kohtlemine võrreldes ametnikuga, kes kogu oma karjääri vältel töötas Euroopa süsteemis, ja esineb diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumine.

2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklis 24 ette nähtud abistamis- ja hoolitsemiskohustust. Hageja kinnitab, et oma pensioniõiguste ülekandmisel riiklikust skeemist Euroopa Liidu pensioniskeemi saavad ametnikud tavaliselt komisjonilt tabeli, milles on täpsustatud, kas neil on õigus nende päritoluriigi skeemi tehtud ja liidu pensioniskeemiga hõlmamata sissemaksete hüvitamata summade kindlustusmatemaatilise väärtuse hüvitamisele. Lisaks toimub hüvitamine ilma piirangute ja konkreetsete toiminguteta. Hageja sõnul aga ei saanud ta seda tabelit ega mingit hüvitust.
3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Hageja leiab, et esineb põhjendamatu diskrimineerimine objektiivse kriteeriumi alusel teatud ametnike, kellele nende pensioniõiguste ülekandmisel hüvitamine toimub, ja nende ametnike vahel, kellele puhul see nii ei ole.
4. Neljas väide, et on tekkinud lepinguväline vastutus, kuna hageja kahjuks on toimunud alusetu rikastumine.

28. veebruaril 2022 esitatud hagi – Baert versus komisjon

(Kohtuasi T-111/22)

(2022/C 158/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Rhonny Baert (Deinze, Belgia) (esindajad: advokaadid D. Grisay ja A. Ansay)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- võtta käesolev tühistamis- / lepinguvälise vastutuse hagiavaldus menetlusse;
- tunnistada see vastuvõetavaks ja seetõttu:
 - esimese võimalusena
 - tunnistada tühistamishagi põhjendatuks ning tühistada ametisse nimetava asutuse 28. veebruari 2022. aasta vaikimisi keeldumine ja Euroopa Komisjoni 21. detsembri 2016. aasta otsus (kindlaksmääramise arvamus), kuna:
 - ametnike personalieeskirjade artikkel 77 ja VIII lisa artikkel 11, millel põhineb 21. detsembri 2016. aasta kindlaksmääramise arvamus, on õigusvastased;
 - jättes hagejale 21. detsembri 2016. aasta kindlaksmääramise otsuses pakkumata igasuguse nende pensioniõiguste hüvitamise, mida pädev Euroopa asutus ei võtnud arvesse, rikkus Euroopa Komisjon oma hoolitsemiskohustust;
 - jättes hagejale 21. detsembri 2016. aasta kindlaksmääramise otsuses pakkumata igasuguse nende pensioniõiguste hüvitamise, mida pädev Euroopa asutus ei võtnud arvesse, rikkus Euroopa Komisjon võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet;
 - ning saata toimik ametisse nimetavale asutusele, et ta määraks kindlaks hagejale hüvitatava summa;
 - teise võimalusena
 - tunnistada kahju hüvitamise hagi, mis põhineb alusetul rikastumisel, põhjendatuks, kuna hageja vaesus tema pensioniõiguste selle summa võrra, mis ta oli riiklikusse pensioniskeemi sisse maksnud ja mida liidu pädev asutus arvesse ei võtnud, mille tõttu omakorda toimus aga Euroopa Liidu pensioniskeemi rikastumine;;
 - mõista komisjonilt rahalise kahju eest välja hüvitis, mis on kindlaks tehtud käesoleva hagiavalduse päeva seisuga ning mille kogusummaks on 31 066,80 eurot, või vähemalt 39,18 % komisjoni saadud perioodilistest maksetest alates 1. veebruarist 2017, millele lisandub sama protsent tulevaste maksete suhtes;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 77 lõige 1 ja personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 2 on õigusvastased. Hageja väidab, et eespool viidatud sätetes on ette nähtud, et ametnik peab tegema otsuse kanda oma riiklikus pensioniskeemis kogutud pensioniõigused üle Euroopa Liidu pensioniskeemi kümne aasta jooksul Euroopa Liidu institutsioonide teenistusse asumisest. Ametnik, kes ülekandmise on teinud, saab aga üksnes pensionile jäämise hetkest õigesti hinnata tema võimaliku ülekandmise ulatust, eelkõige kuna kehtib reegel, et pensionisumma on piiratud 70 %-ga. Hageja jäeldab sellest, et selle reegli tõttu esineb erinev kohtlemine võrreldes ametnikuga, kes kogu oma karjääri vältel töötas Euroopa süsteemis, ja esineb diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumine.
 2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklis 24 ette nähtud abistamis- ja hoolitsemiskohustust. Hageja kinnitab, et oma pensioniõiguste ülekandmisel riiklikust skeemist Euroopa Liidu pensioniskeemi saavad ametnikud tavaliselt komisjonilt tabeli, milles on täpsustatud, kas neil on õigus nende päritoluriigi skeemi tehtud ja liidu pensioniskeemiga hõlmamata sissemaksete hüvitamata summade kindlustusmatemaatilise väärtuse hüvitamisele. Lisaks toimub hüvitamine ilma piirangute ja konkreetsete toiminguteta. Hageja sõnul aga ei saanud ta seda tabelit ega mingit hüvitust.
 3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Hageja leiab, et esineb põhjendamatu diskrimineerimine objektiivse kriteeriumi alusel teatud ametnike, kellele nende pensioniõiguste ülekandmisel hüvitamine toimub, ja nende ametnike vahel, kellele puhul see nii ei ole.
 4. Neljas väide, et on tekkinud lepinguväline vastutus, kuna hageja kahjuks on toimunud alusetu rikastumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET